

Sygn. akt: I C 378/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Wysoczyńska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Dagmara Pałka

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2016 r. w Jędrzejowie na rozprawie

sprawy z powództwa H. Z.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna w W. na rzecz powoda H. Z. kwotę 20.000 zł (dwadzieścia tysięcy złotych) z odsetkami ustawowymi od dnia 18 lutego 2016 roku do dnia zapłaty

II. ustala, że pozwany (...) Spółka Akcyjna w W. będzie odpowiadał w przyszłości wobec powoda H. Z. za szkody związane ze zdarzeniem z dnia 22 grudnia 2013 roku jakie mogą powstać w przyszłości

III. oddala powództwo w pozostałej części

IV. zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna w W. na rzecz powoda H. Z. kwotę 3417 zł (trzy tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu

V. nakazuje pobrać od pozwanego (...) Spółka Akcyjna w W. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Jędrzejowie kwotę 1101,05 zł (jeden tysiąc sto jeden złoty 05/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych

Sygn. akt I C 378/14

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 18 lutego 2015 roku

W pozwie z dnia 26 sierpnia 2014 roku H. Z. żądał zasądzenia na swoją rzecz od (...) Spółka Akcyjna w W. kwoty 20.000 zł

z ustawowymi odsetkami od dnia 27 kwietnia 2014 roku do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu, a także ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej za szkody jakie mogą wystąpić u powoda w przyszłości w związku ze zdarzeniem z dnia 22 grudnia 2013 roku.

W uzasadnieniu swego żądania strona powodowa wskazała, że kwota 20.000 zł stanowi zadośćuczynienie związane z urazem i cierpieniami jakich doznał powód w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 22 grudnia 2013 roku. Powód wskazał nadto, że w strona pozwana w ramach postępowania szkodowego przyznała mu kwotę 5000 zł tytułem zadośćuczynienia.

W odpowiedzi na pozew z dnia 12 listopada 2014 roku strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu swego stanowiska (...) S.A.

w W. wskazał, że żądanie powoda jest niezasadne, a przyznana mu kwota 5000 zł w ramach likwidacji szkody jest właściwa i adekwatna do zakresu szkody (k. 71).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Postanowieniem z dnia 19 marca 2014 roku Sąd Rejonowy w Jędrzejowie w sprawie sygn. akt III NKd 16/14 uznał, że małoletni J. Ł. dopuścił się czynu karalnego polegającego na tym, że w dniu 22 grudnia 2013 roku w W. nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że kierując motorowerem marki R. nr rej. (...) nie zachował należytej ostrożności, polegającej na zwiększeniu uwagi i dostosowaniu prędkości do warunków panujących na drodze oraz należytego odstępu od poprzedzającego go pojazdu, na skutek czego najechał na tył pojazdu marki V. (...) nr rej. (...), kierowanego przez A. S., który wykonywał manewr skrętu na posesję, doprowadzając do zderzenia pojazdów w wyniku czego pasażer motoroweru H. Z. doznał obrażeń ciała w postaci ogólnego urazu, wstrząśnienia mózgu, skręcenia prawego stawu kolanowego, złamania przynasady bliższego paliczka bliższego palca II ręki prawej, powodujących naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni

Dowód: akta III NKd 16/14.

Z miejsca zdarzenia powód został zawieziony do Szpitala w K., gdzie przebywał do 24 grudnia 2013 roku. Do szpitala został przyjęty z urazem ogólnym, wstrząśnieniem mózgu, urazem skrętnym kolana prawego, złamaniem przynasady bliższego paliczka bliższego palca II ręki prawej. W szpitalu wykonano powodowi badania ogólne, usg, TK głowy i kolana, założono tutor gipsowy na prawe kolano oraz szynę gipsową na II palec prawej ręki. Przy wypisie ze szpitala zalecono oszczędny tryb życia i poruszanie się o kulach oraz zalecono wizytę w poradni ortopedycznej.

Powód następnie leczył się w poradni ortopedycznej w K., gdzie zalecono mu zabiegi rehabilitacyjne i fizyoterapeutyczne. Powód wykonywał te zabiegi w kwietniu, maju, październiku 2014 roku.

Wykonane w dniu 19 marca 2014 roku usg wykazało u powoda niewielką torbiel w dole podkolanowym.

Wykonane w dniu 16 września 2014 roku usg stawu kolanowego prawego u powoda uwidocznilo w zakresie warstwy ochręstnej kłykcia przynasadowego kości piszczelowej obszar o średnicy 7 mm ognisko osteochondrozy i mniejsze ognisko podchręstnym na poziomie wyniosłości między kłykciowej, podwyższony sygnał w zakresie dalszego odcinka więzadła krzyżowego przedniego, niewielką ilość płynu w jamie stawowej, zachyłku nadkrzepowym.

W dacie wypadku powód miał (...) lat.

Dowód: dokumentacja medyczna (k. 11 – 16, 53 -68, 86-88, 96 – 97, 109 – 113, 139-144), zeznania M. Z. (k. 134 v – 135 v + nagranie rozprawa z dnia 9 kwietnia 2015 roku).

W dacie wypadku powód miał (...) lat. Przed wypadkiem powód nie leczył się nigdzie, jak każdy nastolatek był wesoły, uprawiał różne sporty, spotykał się z kolegami.

Po wypadku powód wracał do równowagi emocjonalnej przez około 6 – 7 miesięcy, zdarzenie to nie zostawiło trwałego śladu w jego psychice i nie wymaga on specjalistycznej pomocy psychologicznej.

Po wypadku powód cierpiał na dolegliwości bólowe, rękę smarował maściami, miał też problemy z pisaniem. Powód wymagał także pomocy rodziców i brata przez pierwszy okres po wypadku przy wykonywaniu normalnych czynności.

Powód miał założoną szynę na prawej ręce, a na nodze gips przez 2 tygodnie, po zdjęciu gipsu na nodze nosił opaskę przez okres około miesiąca czasu.

Aktualnie ręka powoda wróciła do sprawności, natomiast noga wymaga rehabilitacji.

Powód ma kłopoty z uprawianiem sportu, ćwiczeniem na wfi, utyka na prawą nogę.

U powoda występuje zmniejszenie masy mięśniowej prawego kolana, zmniejszenie obwodu uda prawego o ponad 1 cm w stosunku do obwodu uda lewego, zmniejszenie stabilności stawu kolanowego prawego. Powód wymaga bezwzględnie rehabilitacji w celu zwiększenia masy i siły mięśniowej mięśnia czworogłowego uda prawego, co doprowadzi do usprawnienia stabilizacji stawu kolanowego prawego, wymaga także zabiegów m.in. elektrostymulacji, magnoterapii, laseroterapii.

Długotrwały ortopedyczny uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 7 %.

Dowód: zeznania M. Z. (k. 134 v – 135 v + nagranie rozprawa z dnia 9 kwietnia 2015 roku), zeznania J. Z. (k. 135 v – 136 v + nagranie rozprawa z dnia 9 kwietnia 2015 roku), opinia biegłej psycholog I. Ś. (k. 150 – 153), opinia biegłego chirurga M. P. (k. 168, 182), opinia biegłego rehabilitanta A. K. (1) (k. 211 – 216).

W związku z likwidacją szkody przyznano powodowi kwotę 5000 zł tytułem zadośćuczynienia (okoliczność niesporna).

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie jeżeli chodzi o kwotę 20.000 zł i częściowo jeżeli chodzi o odsetki.

Na wstępie rozważań należy wskazać, że bezspornym był fakt odpowiedzialności pozwanego. Okoliczność ta została przyznana przez stronę pozwaną.

Zgodnie z przepisem art. 445 § 1 kc w wypadkach przewidzianych w art. 444 § 1 kc (rozstrój zdrowia, uszkodzenie ciała) Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za krzywdę.

W myśl wskazanego przepisu zadośćuczynienie pieniężne Sąd może przyznać tylko w przypadkach w ustawie przewidzianych m.in. w przypadku uszkodzenia ciała, nadto może przyznać to zadośćuczynienie wyłącznie w przypadku odpowiedzialności deliktowej (nie jest to możliwe w przypadku odpowiedzialności kontraktowej).

Przesłankami odpowiedzialności deliktowej są powstanie szkody (uszczerbku w dobrach prawnie chronionych), czyn niedozwolony (zdarzenie, z którym ustawa wiąże obowiązek odszkodowawczy) oraz związek przyczynowy pomiędzy zdarzeniem a szkodą (Komentarz do kodeksu cywilnego, księga trzecia - zobowiązania tom I Wydawnictwo Prawnicze Warszawa 1996 rok).

Uszkodzenie ciała polega na naruszeniu integralności fizycznej człowieka np. rany, złamania, natomiast rozstrój zdrowia polega na zakłóceniu w funkcjonowaniu poszczególnych organów bez ich widocznego uszkodzenia np. zatrucie (Komentarz do kodeksu cywilnego, księga trzecia - zobowiązania tom I pod redakcją Gerarda Bieńka Wydawnictwo Prawnicze Warszawa 1999 rok).

Niewątpliwym jest w ocenie Sądu, że powód w dniu 22 grudnia 2013 roku doznał urazu ogólnego, wstrząśnienia mózgu, urazu skrętnego kolana prawego, złamania przynasady bliższej paliczka bliższego palca II ręki prawej. Skutkiem tego zdarzenia jest długotrwały uszczerbek na zdrowiu powoda w wysokości 7 % z przyczyn ortopedycznych. Istotne jest

i to, że powód wymaga intensywnej rehabilitacji celem poprawy stanu zdrowia i kondycji kolana. Okoliczności te wynikają z dokumentacji medycznej powoda oraz opinii biegłych M. P. i A. K. (1).

Niewątpliwym w niniejszej sprawie było to, że uszczerbek na zdrowiu jakiego doznał powód i uraz jaki został u niego stwierdzony nastąpiły w związku z bezprawnym działaniem J. Ł., jakiego dopuścił się w dniu 22 grudnia 2013 roku, a co wynika z orzeczenia w sprawie III NKd 16/14 i wskazanych wyżej dowodów.

Zatem w ocenie Sądu został spełniony warunek konieczny do zasądzenia na rzecz powoda stosownej kwoty zadośćuczynienia.

Przyznanie zadośćuczynienia nie jest obligatoryjne i zależy od uznania i oceny Sądu konkretnych okoliczności sprawy (wyrok SN z dnia 27.08.1969 roku I PR 224/69 OSNCP 1970 rok poz. 110).

Fakultatywność zadośćuczynienia nie oznacza jednak jego dowolności, a odmowa jego przyznania musi być obiektywnie uzasadniona.

Przepis art. 445 kc nie zawiera kryteriów jakimi Sąd winien się kierować ustalając wysokość zadośćuczynienia. Kryteria ta zostały natomiast wypracowane przez doktrynę jak również orzecznictwo, głównie Sądu Najwyższego.

Przyznanie zadośćuczynienia wiąże się zawsze z krzywdą, ujmowaną jako cierpienie fizyczne, ból oraz cierpienie psychiczne, czyli ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi. Ma ono na celu złagodzenie tych cierpień, jest rekompensatą za krzywdy i przyznaje się je jednorazowo (wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 8 lutego 2006 roku I ACa 1131/05 lex 194522).

Przyznając zadośćuczynienie Sąd winien kierować się celami oraz charakterem zadośćuczynienia, uwzględniać wszystkie okoliczności mające wpływ na rozmiar doznanej szkody niemajątkowej. Podstawowe znaczenie musi mieć rozmiar doznanej krzywdy,

o którym decydują przede wszystkim rodzaj uszkodzeń ciała, nieodwracalny charakter, długotrwałość i przebieg leczenia, stopień cierpienia fizycznych i psychicznych, ich intensywność, wiek pokrzywdzonego (wyrok SN z dnia 1 kwietnia 2004 roku II CK 131/03 lex 327923; wyrok SN z dnia 9 listopada 2007 roku V CSK 245/07 lex 369691).

Zasada miarkowania zadośćuczynienia nie może oznaczać jednak przyzwolenia na lekceważenie takich bezcennych wartości jak zdrowie, integralność cielesna, kryteria jego przyznania muszą być zawsze oceniane indywidualnie w odniesieniu do konkretnego stanu faktycznego; wysokość zadośćuczynienia musi przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość, przy uwzględnieniu skali i zakresu następstw uszkodzenia ciała i sytuacji życiowej poszkodowanego (wyrok SN z dnia 13 grudnia 2007 roku I CSK 384/07 lex 351187).

Powód domagał się zasądzenia na swoją rzecz zadośćuczynienia w kwocie 20.000 zł.

W ocenie Sądu okres leczenia powoda, konieczność dalszej rehabilitacji, ograniczenia w funkcjonowaniu w życiu codziennym, wysokość długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przemawiały za przyjęciem zasadności żądania H. Z..

Nie bez znaczenia jest i to, że powód po wypadku cierpiał na dolegliwości bólowe, wymagał pomocy rodziny przy czynnościach dnia codziennego.

Sąd decydując o wysokości zadośćuczynienia nie mógł pominąć także samych okoliczności zdarzenia, które dla powoda wiązały się z dużym stresem. Powód w dacie zdarzenia był dzieckiem miał (...) lat i wypadek ten odczuł także w sferze emocjonalnej, co wynika z opinii biegłej I. Ś..

W ocenie Sądu przyznana kwota 5000 zł przez (...) S. A. była zbyt niska i nie uwzględniała wszystkich wskazanych wyżej okoliczności. Nadto z uwagi na lakoniczność decyzji trudno było ocenić jej zasadność.

Nie bez znaczenia jest i to, że w ramach postępowania sądowego powód został przebadany przez biegłych psycholog, chirurga oraz rehabilitanta, tymczasem w ramach postępowania szkodowego powoda nie badano w ogóle, wydając decyzję tylko w oparciu o dokumentację medyczną. Zdaniem Sądu, strona pozwana przyznając powodowi zadośćuczynienie, pominęła dolegliwości powoda, jego negatywne odczucia i cierpienia.

W ocenie Sądu z uwagi na wskazane okoliczności należało uznać za zasadne w całości stanowisko powoda co do żądania kwoty 20.000 zł, przyjmując tym samym, że łączna kwota zadośćuczynienia należnego powodowi w związku ze zdarzeniem z dnia 22 grudnia 2013 roku winna wynieść 25.000 zł. Na wskazaną kwotę zaliczono kwotę 5000 zł przyznaną przez stronę pozwaną jako kwotę niesporną.

Sąd zasądził odsetki od dnia wyrokowania albowiem dopiero w tej dacie Sąd, ostatecznie mając na uwadze stan sprawy z dnia zamknięcia rozprawy, ustalił kwotę zadośćuczynienia. Rozstrzygające w tej sprawie były przede wszystkim opinie biegłych, a także zeznania rodziców powoda.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w pkt I wyroku.

Sąd oddalił w pkt III wyroku żądanie zasądzenia odsetek za okres sprzed daty wyrokowania.

W pkt II Sąd ustalił odpowiedzialność strony pozwanej wobec powoda, za skutki zdarzenia z dnia 22 grudnia 2013 roku jakie mogą powstać w przyszłości (wyrok SN z dnia 6 października 2006 roku V CSK 183/06 lex 327971, uchwała SN z dnia 12 kwietnia 1970 roku III CZP 34/69 OSNCP 1970/12/217; komentarz do kodeksu cywilnego cz. III zobowiązania pod red. A. Kidyba lex 2014).

Orzekając w tym zakresie Sąd miał na uwadze opinie biegłych M. P. oraz A. K. (2), którzy wskazali na konieczność dalszego leczenia powoda, jego rehabilitacji. Istotne jest i to, że u powoda stwierdzono jedynie długotrwały uszczerbek na zdrowiu, co może ewentualnie ulec zmianie, w przypadku, gdyby u H. Z. nie nastąpił powrót do pełnej sprawności (ewentualne powstanie trwałego uszczerbku). Będzie to oczywiście wymagało odrębnego udowodnienia, samo zaś zastrzeżenie jak w pkt II wyroku nie świadczy jeszcze o tym, że strona pozwana będzie musiała dodatkowo faktycznie ponosić odpowiedzialność wobec powoda poprzez zapłatę na jego rzecz kwoty ponad 25.000 zł.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania M. Z. i J. Z., albowiem były jasne i logiczne. Strona pozwana nie kwestionowała także wiarygodności zeznań wskazanych osób.

Sąd uznał za wiarygodną opinie biegłych I. Ś., M. P. i A. K. (1). Biegli opracowali opinie zgodnie ze zleceniem Sądu, po uprzednim badaniu powoda i zapoznaniu się ze zgromadzoną dokumentacją medyczną.

O kosztach procesu orzeczono w pkt IV orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 108 kpc.

Powód wygrał niniejszy proces zatem należał mu się zwrot poniesionych kosztów procesu. Powód w niniejszej sprawie poniósł tytułem kosztów procesu kwotę 3417 zł, na którą złożyły się kwoty:

- 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa
- 1000 zł wydatek związany z opiniami biegłych
- 2400 zł wynagrodzenie pełnomocnika ustalone od wartości przedmiotu sporu na podstawie § 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. tj. 2013 poz. 461).

Wskazaną kwotę zasądzono na rzecz powoda w pkt IV wyroku.

W pkt V wyroku orzeczono na podstawie przepisu art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. tj. 2010 rok nr 90 poz. 594 z późn. zm).

W sprawie powstały nieuiszczone koszty sądowe w kwocie 1101,05 zł, stanowiące koszt wynagrodzenia biegłych co do kwoty 101,05 zł i co do kwoty 1000 zł tytułem opłaty od pozwu, co do uiszczenia której powód był zwolniony

Z uwagi na przegraną strony pozwanej, to (...) S.A winien uiścić wskazaną kwotę.